

Å feste sin egen lidelse til Kristi kors

Hva mangler i Jesu lidelse, som nå skalvære Paulus oppgave? Paulusåret, tredje måned, en kommentar til Kolosserbrevet 1,24.

06.10.2008

Paulus skriver til kolosserne: **Nå gleder jeg meg over det jeg har å lide for deres skyld; det som ennå gjenstår av Kristi trengsler, utfyller jeg selv med dem jeg må bære på min egen kropp, til beste for hans legeme, Kirken. (Kol 1,24)**

Et gåtefullt ord, dette ”utfyller”. Har ikke Jesus tømt hele kalken? Hva mangler altså ”fremdeles” i Jesu lidelse, som nå skal være Paulus oppgave? Ordet ”for” som gjentas to ganger gjør sammenhengen noe klarere, ettersom det er et ekko av Herrens ord ”for dere” i nattverdssalen. Jesus har gjennomlidd alt for oss, men en ting kunne han ikke: Han må overlate til hvert enkelt menneske den friheten som innebærer å si ”ja” til ens eget kors, feste ens egen nød til Kristi kors, som er oppreist for alle tider.

Naturligvis gleder ikke apostelen seg direkte over lidelsen. Men han kan glede seg over at hans lidelse virkelig kan bli til nytte for andre. Da opplever han hvor viktige alle de som han har vunnet for troen er. Også dette er hans glede i hans lidelse.

Kanskje har vi følte noe liknende midt i en stor smerte – kanskje ved et elsket menneskes død – og gjort den gledefulle oppdagelse at vi har lidd og grått mye, fordi vi hadde stor kjærlighet. Det kunne vært opplevd som et forræderi mot denne kjærligheten, hvis vi hadde sagt: ”Herre, la meg slippe denne lidelsen”. I en slik situasjon kan vi heller være mer takknemlige for vår lidelse, for vår rystende opplevelse, for alle tårene. Vi undres kanskje senere over at vi likevel var sterke og aner at dette har å gjøre med nærheten til det forløsende kors.

Av Josef Arquero

.....